

PRED
ZÁPADOM
HVIEZD
UKÁŽKA

Lev medzi spisovateľmi

Pred západom hviezd

Ukážka

Autor: L. m. s
Obálka: Pixabay

Inšpirované podľa proroctiev Michaldy Kumany (Sibyly), Michela de Nostredame (Nostradama), a zverejnených i nezverejnených informácií.

Dobro... zlo. Nadprirodzená a prirodzená moc. Rozdiel medzi kniežaťom, ktorý drží v ruke meč pravdy a pánom temnoty. Mnohí ho nevedeli pochopiť tisíce rokov. Zlo pokladali za diabla a za velikánov, ktorí svojimi činmi napodobňovali život pravého Boha. Napoleon či Hitler. Xerxes alebo Alexander. Alexander - macedónsky muž, ktorý sa pokladal za syna Boha i za Boha samotného. Muž, ktorý zomrel tesne pred svojimi tridsiatimi tretími narodeninami. Zomrel v blahobyte, nie v biede ako prebodnutý Michal. Práve hlavy temnoty tvorili na našich planétach dejiny vojen i utrpenia. To však len dovtedy, kým na svet po druhýkrát neprišli spravodlivosť, pravda, láska a odvaha. Ale aj meč pravdy sa niekedy môže zmýliť. Že svet bol vytvorený za šesť dní, či to, že rastliny nám rovné sú darom. Dnes vieme, že žiadni Adam ani Eva neexistovali, ale tiež, že anjeli sú milióny rokov staré nadprirodzené bytosti a nie mimozemšťania z hmotného tela, ako kedysi tvrdili neveriaci. Prána, teleport, levitovanie. Silové polia v našom vesmíre rozkvitajú už milióny rokov. Práve vďaka nim prirodzenej moci sa našli spôsoby, ako sa uzdraviť z nevyliciteľných chorôb, porodiť deti bez hriechu, jestvovať bez jedla i bez vody, dožiť sa dlhého veku, ale hlavne, a to je najdôležitejšie, žiť bez bohatstva a biedy v rovnosti. To, čo bolo kedysi nemožné, sa stalo možným. Prirodzená moc však nie je mocou nadprirodzenou, preto na planétach doteraz existuje smrť a prostredníctvom energie sa nedajú vytvoriť všetky veci. Odkedy bolo zlo uvrhnuté do neviditeľného ohňa, žijeme v blahobyte. Dejiny však zostávali vryté v knižkách dejepisoch a energetických tabuľkách po stovkách rokov. Tento príbeh si ale bytosti z prirodzeného sveta nebudú pamätať, pretože na spomínanie už nezostáva čas. V dvadsiatom prvom storočí sa na niekoľkých miestach našej planéty objavili dvere v skalách. Dvere, ktoré nikam

neviedli. Istý indiánsky kmeň vtedy tvrdil, že tam putovali len tí najväčší bojovníci. Sila veľkého bojovníka ale netkvie vo veľkosti svalov či v umení používania zbraní. Jeho moc spočíva v srdci i v prežití ťažkých skúšok, ktoré jeho duša musí podstúpiť. Len takí mohli vstúpiť cez tieto dvere. Do sveta, ktorý neexistoval. Len dokonalí a nepoškvrnení. Jedným z nich som bol i ja. Aj keď nikdy! Nikdy som sa tam nedostal. Pretože sa ukázalo, že som jeden z anjelov, ktorí nedokázali pevne milovať. Anjel ktorý zradil.

Dejiny... to čo bolo kedysi podstatné, sa o pár hodín zmení na irelevantný prach. A nikto z nového sveta sa tým už nebude trápiť.

Dejiny i slová tých ktorých prezývali velikánmi.
V Gaugaméle v Perzii roku tristotridsaťjeden pred Kristom:
Dnes v ďalekej a pustej Ázii stojíme proti presile peržanov.
Ich vládca je však len kráľom otrokov! Nie bojovníkov!
Otrokov!
My ale bojujeme za slobodu, pretože sme slobodní,
makedónci slobodní!
Znel hlas muža ,ktorý prevyšoval všetkých peržanov.

Dejiny i slová tých, ktorí sa prezývali velikánmi.
V Rímskej ríši v Ríme roku šesťdesiatštyri.
On sa pýtal - Miriam! Miriam! Pozri sa na mňa
no tak hovor! A ona odpovedala: On tvrdí. Ten kto bol
posledný bude prvý a on sa vráti. Vstane z mŕtvych.
V jeho kráľovstve nebude žiaden smútok ani strach.
V jeho kráľovstve si budú všetci rovní.

Ale i tých, ktorí samozvaných Bohov chceli presvedčiť
o tom že pravda má väčšiu cenu než lož.
V Izraeli v Jeruzaleme roku dvetisíc pädesiatsedem.
A posledné slová služobníkov pre šiestu hlavu temnoty:
Ó najväčší i najsvätejší syn Boha. Klaniame sa
aby sme vám mohli oznámiť. Pred táborom
čakajú dvaja muži na prijatie, ktorých vraj
poslal skutočný mesiaš a Boh.

Potom bolo zlo na našej planéte na tisíc rokov porazené.
Neskôr sa ale objavili bytosti z iných planét.

A i keď ich bolo ako čiastočiek
prachu luny a mali pod palcom desiatky planét
prehrali vojnu s dvomi planétami.
Všetko by však bolo inak ak
by sa na jednej z nich nenarodil
dva krát skutočný Boh.

Boh dvoch svetov. Moc, ktorá tu bola a bude večne.

3796 (ostáva dvadsaťsedem dní do
nového roku)

Pred štyrmi hodinami som sa zobudil v miestnosti, ktorá pripomína veľmi starú celu. Podľa toho, čo vidím vonku, a mám na sebe nachádzam sa v akejsi väznici. Zapadlo slnko a na oblohe sa objavili dve luny. Áno, z planéty vidieť dva mesiace. Väznica, v ktorej sa nachádzam, nie je vytvorená zo silových polí, tak ako stavby na našej planéte Zem. Vznikla dlhou, namáhavou prácou s niečím podobným, ako bol kedysi u nás betón. Pred večerom som dostal na jedenie mäso a niečo, čo sa podobalo zelenine. Tvory, ktoré túto planétu obývajú, sa neživia pránou, ako my ľudia, ale požierajú živočíchy a rastliny. Na našej planéte je už dávno zakázané jesť ich. Áno, kanibalstvo je hriech, ale keďže tu moje schopnosti nefungujú a ja som bol veľmi hladný, zahryzol som sa. V priečinkoch svojej hlavy mám uložený denník, ktorý kvôli mojim nefunkčným schopnostiam, bohužiaľ, neviem čítať. Vôbec si nedokážem spomenúť, ako som prišiel na túto planétu. Podľa rán, ktoré mám na tele, je možné, že som havaroval so svojou loďou. Chcem si spomenúť na niečo veľmi dôležité. Nejde to. Neviem sa rozpamätať. Nedokážem si spomenúť na to, čo sa má stať na

budúci rok, 3797.

„Gahala amboro tu kamente i on e.“ („Zabudovali sme mu do cely prístroj na čítanie myšlienok“)

„A eee ilíí?“ („A zistili ste?“)

„Tete ju ah erio aha ku he zaláro huo kavantré i ú ahe o ke aha gua ese i akfg su ed nere du taw.“ („Jedná sa o tvora s názvom človek presnejšie druh indián. Naozaj pochádza z iných planét. Žijú tam ľudia ktorí sú o stovky rokov technicky popredu. Pri havárii lode si musel udrieť hlavu. Nepamätá si kto je.“)

„Iliá es palke quaié kamertce ombs as o poi sio.“ („Snažte sa o absolútne utajenie žiadne štáty nesmú vedieť akého máme vo väzení hosta.“)

„Ó ele quae?“ („A čo s ním zamýšľame?“)

„E nui mu i se hde nak í í a supe kopa erei koe tu. E nui ie dars u.“

(„S jeho múdrosťou budeme môcť skryto ovládať celú zem. Jeho informácie sa budú našej tajnej službe veľmi hodiť.“)

Ako? Ako sa mám odtiaľto dostať? Blúdim myšlienkami, rozpamätávam sa na život mojej rodnej planéty. Na veľké záplavy to ako mi o nich rozprával môj otec a ukazoval nám ich cez energetický monitor. Keby som len vedel ako ho zhmotniť aby som videl ako sa žije na našej planéte v túto chvíľu. Mohol by som si pozrieť film či vypočuť nejakú pieseň vo veľmi vysokej kvalite. Ale ako ten monitor vytvoriť? Každú minútu si spomeniem na niečo nové. Ako sa dožiť dlhého veku. Aké na našej planéte používame prepravné prostriedky i zbrane.

A potom si spomeniem na niečo veľmi dôležité ako prežiť pomocou pránickej výživy bez jedla i vody. Práve do toho by som sa mal hneď pustiť. Je viac spôsobov takže si vyberiem najľahší - spôsob v priebehu štyroch dní. Áno výborne už viem aj to aké na našej planéte používame myslenie môžeme mať niekoľko myslí naraz či to že sa nemusíme ani umývať a stále sme čistí. Ale ako na to? Všetky funkcie prestali pracovať vtedy keď som si udrel pri náraze hlavu.

Divím sa že vôbec ešte dýcham. Ale hlavne tomu, že je to

planéta pre podmienky života ľudí. Teda aspoň dúfam pretože ak nie o nedlho môže byť po mne.

(je ráno, ostáva dvadsaťšesť dní do nového roku)

Do hmotného sveta menom nebo sa dostala i stále môže dostať len menšina tvorov.

Do hmotného sveta menom nebo sa dostala i stále môže dostať len menšina tvorov.

Do hmotného sveta menom nebo sa dostala i stále môže dostať len menšina tvorov!

Sen, ktorý sa mi v noci sníval utkvel v mojej pamäti ako neodstrániteľná myšlienka. Kto je Thomass Dann? Bol to len ďalší nepravdivý sen alebo sa dá z neho čítať realita? A tá tabuľka z môjho sna ako z fantastického príbehu? Čo to znamená?

BYTOSTI

OTVORENÉ DVERE

87% dobrý človek
živote odsúhlasené

120% dobrý anjel
zamietnuté

95% dobrý človek
zamietnuté

100% dobrý anjel
živote odsúhlasené

Thomass Dann

105% dobrý anjel
zamietnuté

POHLAVNÝ STYK

nemal ani jeden krát v

mal v dvoch životoch

mal v jednom živote

nemal ani v jednom

mal v jednom živote

Odrazu sa vo mne prebudili pocity. Začalo mi byť úplne zle. Bolo to ako by som zabil a zjedol svoju matku, otca i

súrodencov. Pretože som nedávno ochutnal uvarené rastliny a živočích.

Pravda alebo klamstvo nahovárali mojej mysli, že zato nemôžem. Stratil som predsa pamäť.

Nahovárali telu aby bolo kludné. Čo je hmotný svet menom Nebo? Kto naozaj som?

A čo sa stane v roku tritisíc sedemstodeväťdesiatsedem?

Asi pol hodinu potom ako som sa snažil prísť na tri dôležité veci. Stalo sa niečo čo ma prekvapilo. Väznicu prepadlo akési vesmírne komando. Podľa rýchlo teleportujúcich sa vojakov v bielo žltých oblekoch tvorených energiou som spoznal že ide zrejme o ľudí.

Všetci mimozemšťania vo väznici sa ponorili do hlbokého spánku a vzlietli tvárou hore asi meter nad zem. Som zachránený alebo v pasci? Pomyslel som si keď som z okna videl akúsi ženu.

Jej nadpôvabná tvár i telo mi skoro vypálili oči. Už som totiž vedel, že keď ma priťahuje je to také zlo ako by som jedol rastliny. Nevedel som však túto túžbu na tele deaktivovať. Nevedel som takmer ani polovicu o zabudnutých funkciách. Cítil som sa ako nevedomý hlupák z dvadsiateho storočia.